

2. กลวิธีการเขียนวรรณกรรมทั้ง 2 ฉบับ มีลักษณะร่วมที่คล้ายคลึงกัน คือ ผู้แต่งใช้กลวิธีการเล่าผ่านตัวละครที่เป็นมนุษย์และสัตว์ ส่วนกลวิธีการดำเนินเรื่องประกอบด้วยนิทานนำ นิทานหลัก และนิทานซ้อน นิทานซ้อนจะเป็นส่วนช่วยสนับสนุนให้แนวคิดหลักของนิทานชัดเจนขึ้น ซึ่งวรรณกรรมทั้ง 2 ฉบับมีลักษณะเดียวกัน คือ การมีปัญญา และการใช้ปัญญาแก้ไขปัญหา

3. ลักษณะการใช้ภาษา วรรณกรรมทั้ง 2 ฉบับมีรูปแบบที่คล้ายกัน ในการใช้ภาษาพื้นบ้าน ที่เรียบง่าย และเป็นภาษาที่ใช้ในชีวิตประจำวัน ซึ่งผู้วิจัยได้แปลความหมายของศัพท์ให้ตรงกับลักษณะการใช้ภาษาไทยไว้ในตอนท้ายของนิทาน

4. ในด้านค่านิยม วรรณกรรมทั้ง 2 ฉบับ มีลักษณะที่คล้ายกัน คือ ต่างสะท้อนให้เห็นถึงสภาพสังคม ความเป็นอยู่ ความเชื่อศรัทธา และการมีคุณธรรมของผู้นำที่สังคมให้การยกย่อง และมีความเชื่อในเรื่อง “กฎแห่งกรรม” ความเชื่อในเรื่องโหราศาสตร์ ประเพณีการแต่งงาน “การสดสรง” หรือ “สรงน้ำ” ซึ่งเป็นพิธีของกษัตริย์ เรื่องของการละเล่นพื้นบ้าน การเลียง “ผีตาแสด” ของชาวนา วรรณกรรมดังกล่าวยังสะท้อนให้เห็นถึงความแตกต่างของชาวล้านนากับชาวอีสานในเรื่องอาชีพต่าง ๆ เช่น การค้าขาย การทำนา การทำสวนทำไร่ การล่าสัตว์ และความแตกต่างของวิถีชีวิตอีกด้วย

The result of the study reveals as follows:

1. The literary form of the 2 versions are different. “Chaliaochalat”, the Lanna version, was written in prose for sermons. It begins with Pali sacred words alternated with explanatory Lanna words. “Siaosawat”, the Isan version, both are in a form of verse tales called “Klon Arn”, a four-lines without any rigidity in rhyming scheme and rhythms.

2. The technique of writing the 2 versions are similar. The authors used the technique of telling the story through human and animal characters. The plot of the story consists of an introductory tale, a major tale and intervening tales. The intervening tales help to clarify the themes of the major tale: (in which the 2 versions) held the same; “having wisdom” and “being able to apply the wisdom to solve problems”.

3. As to the art of writing, both versions of the texts are similar in using its own dialect consisting of regional words used in daily life. For further study and more understanding, the researcher has compiled and translated some dialect vocabulary into standard Thai in an appendix at the end of the tale.

4. As for the cultural aspect, both versions of the texts are similar in reflecting their own social values, traditions and folklife. The texts reveal that the society gives honor to the good leader who lives and governs by the virtues of wisdom and ability. The texts reflect the religious belief in “Karma”, present and future lives and astrology. Some folk traditions such as marriage, “Hodsong” or “Songnam”, the bath of purification taken by the king, feeding “Phi Ta Hack”, the guardian spirit of rice field, and folk games. The texts reflects various local Lanna and Isan occupations such as merchants, farmers, agriculturists and hunters and also reveals the different styles of traditional costumes for these occupations.